

πυροβολικοῦ. «Πᾶσα βολὴ, μ' ἔλεγον, σ' εὔρισκει ὅπου καὶ ἀν ἦσαι· καὶ ἡ πληγωθῆς ἡ ὅχι, ἀρκεῖ καὶ αὐτὸς τῶν τεμαχίων ὁ συριγμὸς διὰ νὰ σὲ ζαλίσῃ καὶ νὰ σὲ ρίψῃ κατὰ γῆς.» Ήραία μαρτυρία ἐξερχομένη ἀπὸ στόματος ἔχθροῦ.

ΙΣΤ.

Ἡ οἰκία εἰς ḥν κατωκοῦμεν δὲν μᾶς ἐφαίνετο ἄξια τῶν πορθητῶν τῆς Αὔρηλίας, καὶ εἶχομεν σκοπὸν νὰ τὴν ἀλλάξωμεν, δταν ἀπροσδόκητόν τι ἤλθε νὰ μᾶς διδάξῃ ὅτι ἡ πρόνοια ἔχει τοὺς ίδίους σκοπούς της. Ἐνῷ ἐσπέραν τινὰ ἐκαθήμεθα εἰς τὸ πενιγρὸν ἥμῶν δωμάτιον, ἀφίνοντες τὴν ἀμυδρὰν λάμψιν μικροῦ κηρίου ν' αἴντανακλαται ἐπὶ τῶν ποτηρίων ἀτιναξέμενον κενὰ οἶνου, καὶ ἐμεμφόμεθα τὴν δυσμενῆ τύχην μᾶς ἥτις εἰς τοιαύτην πόλιν, ἀντὶ νὰ μᾶς δώσῃ τοὺς δόμους τοῦ πλουσίου, μᾶς κατένειμε τὴν στέγην τοῦ πένητος, καὶ ἀντὶ οἶνου μᾶς ἐδαψίλευσεν δέξιος, εἰσέρχεται ὑπαξιωματικὸς καὶ μᾶς ἀναγγέλλει ὅτι εἰς τὸν κῆπόν μας οἱ στρατιῶται εὔρον μέγα ὑπόγειον πλῆρες οἶνου, καὶ ἥρχισαν νὰ πίνωσιν ἐξ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ δὲν ἐδύνατο νὰ τοὺς ἀναχαιτίσῃ.

Ἐπορεύθημεν ἐπομένως πρὸς τὸ ὑπόγειον, καὶ εὔρομεν αὐτὸ ἀπέραντον χωροῦντες δ' ἀπὸ αἰθουσῆς εἰς αἰθουσαν, καὶ πολλὰς ὑπερβάντες, δὲν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν τελευταίαν, οὐδὲ ἐβίλεπομεν κἀν αὐτὴν, καὶ

πλὴν τούτου ὑπῆρχον καὶ πολλαὶ πλάγιαι, ὅλαις πλήρεις βαρελίων, τὰ δὲ βαρέλια πλήρη οἶνου.

Κατ' ἀρχὰς ἀπειθάλαμεν τοὺς στρατιώτας καὶ ἐθέσαμεν σκοπὸν εἰς τὴν εἴσοδον· ἔπειτα δ' ἀνεφέραμεν τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ταγματάρχην, ὃστις διέταξε μείνωσι πρὸς τὸ παρὸν οἱ σκοποί, καὶ οὐδεὶς νὰ εἰσέλθῃ. Μετ' ὀλίγον δ' ἔφθασε καὶ δὲ κύριος τῆς ἀχανοῦς ἀποθήκης, καὶ μᾶς εἶπεν ὅτι, ὅν ἐμποδίσωμεν τὴν εἰς αὐτὸς εἰσβολὴν τῶν στρατιωτῶν, θὰ μᾶς ἔστελλεν ἐκ τοῦ καλητέρου του οἶνου. Ἡμεῖς δὲ τόσῳ μᾶλλον ὑπεσχέθημεν τοῦτο, καθ' ὅσον τοιαύτη ἦτο καὶ τοῦ ταγματάρχου ἡ προσταγή.

Ἄλλὰ μετά τινας ἡμέρας, βλέποντες ὅτι ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσωμεν ἐκεῖθεν, καὶ ὅτι δὲ οἶνος δὲν ἥρχετο, ἐμηνύσαμεν εἰς τὸν ταγματάρχην ὅν δὲν εἶχομεν τὴν ἄδειαν νὰ λάβωμεν οἱ ἴδιοι τὸ ὑποσχεθέν. Κατ' ἐντολὴν δὲ αὐτοῦ ἐλάβομεν ἐν βαρέλιον Κονιάκ, καὶ ἐν Ἰσπανικοῦ οἶνου τῆς Ἀλικάντης. Πρέπει δὲ νὰ δμολογήσω ὅτι τὸ εὔτυχὲς τοῦτο εὔρημα πολλάκις ἐνίσχυσε τὰ πνεύματα ἡμῶν, ὅσάκις συνέπιπτε νὰ ἔξασθενῶσι.

Λαβόντες λοιπὸν τὸ ὑγρὸν τοῦτο λάφυρον, ἐγκατελείψαμεν τὸ χαριστημένοις τὴν κατοικίαν ταύτην, μάλιστα διότι ἐμάθομεν ὅτι μετατιθέμεθα εἰς Chateau la Mothe, παρὰ τὴν Αὐρηλίαν, τὸ δὲ ὄνομα αὐτὸς μᾶς ὑπέσχετο πολυτελὲς κατάλυμα.

Καὶ τῷ ὄντι, ἀφ' οὗ διέβημεν τὸν Λείγηρα (Loire) ἐπὶ λαμπρᾶς γεφύρας, μετὰ μικρὰν ὁδοιπορίαν ἐφθά-

σαμεν εἰς τὴν πλουσίαν ἔπαινοιν τοῦ κυρίου de la Mothe. Καὶ ὁ ἕδιος μὲν δὲν ἦτον ἐκεῖ εἶχεν ὅμως ἀφῆσει τὰ πάντα εἰς τὴν θέσιν των, καὶ κλίνας ἔχούσας χρυσοκέντητα τὰ καλύμματα, καὶ ὥλην δι’ ἄριστα δεῖπνον.

Ἐννοεῖται ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο κεφάλαιον ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἡμῶν μέριμνα, καὶ μᾶς παρετέθη μικρὸν πρόγευμα μέχρις ὅτου τὸ γεῦμα ἐτοιμασθῇ. Ἀλλὰ... τί τοῦτο; Ἡ σάλπιγξ; Ἄκούομεν καλῶς;... Ναὶ, εἶναι τὸ ἀνακλητήριον!.. Ἀφίνομεν λοιπὸν ἀτελὲς τὸ καλὸν πρόγευμα, καὶ λαμβάνοντες σχεδὸν ὅλόκληρον τὴν πεῖνάν μας πάλιν μεθ’ ἡμῶν, ῥιπτόμεθα εἰς τὸν ἵππους καὶ ἐπιστρέφομεν πρὸς τὴν Αὔρηλίαν, καὶ ἀπὸ ῥυτῆρος τρέχοντος διευθυνόμεθα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὅχθης τοῦ Λείγηρος πρὸς τὸ Blois.

Τοῦτο ἦτον σκληρόν. Καὶ οἱ τριακόσιοι Σπαρτιάται μετὰ τοῦ Λεωνίδου εἶχον φάγει εἰς τὰς Θερμοπύλας. Βεβαίως ἤξευρον ἐκεῖνοι ὅτι τὸ νὰ τρώγῃ τις σίδηρον ἔχων κενὸν τὸν στόμαχον δὲν εἶναι ὑγιές· πολλῷ δὴ μᾶλλον τώρα, ὅτε αἱ ποφαῖραι τῶν ὅρουζίων κατήντησαν τόσον μεγάλαι! Μία δὲ ἴδεα ἔμενε νὰ μᾶς παρηγορῇ, ὅτι εἶχε τις πάντοτε νὰ δαγκάσῃ τὸ χόρτον καὶ τὴν κόνιν, ως λέγει ὁ "Ομηρος, ἀνῆτον ἀνάγκη, ἢ νὰ ὑπάγῃ νὰ δειπνήσῃ εἰς τὰ Ἡλύσια.

Περὶ τὸ ἐσπέρας δὲ, χωρὶς ν’ ἀπαντήσωμεν Γάλλους, ἐφθάσαμεν εἰς Beaugency, πόλιν ἐπὶ τοῦ Λείγηρος. Ἐκεῖ δὲ εἴδομεν τὸν Βαυαροὺς ἐπιστρέφοντας ἐκ τῆς μάχης, καὶ ἐψιθυρίζετο μεταξὺ τῶν

Πρώσσων ὅτι δὲν εἶχον δεῖξει εἰς τοὺς Γάλλους ὅτιν δραστηριότητα ἡμεῖς ἐδεικνύομεν, καὶ ἐπιτεύετο πὸ τοιοῦτον, διότι οἱ Πρῶσσοι λέγουσιν αὐτοὺς κακητέρους χωρικοὺς παρὰ στρατιώτας. Ἐν τούτοις οἱ υστυχεῖς εἶχον πολεμήσει δι' ὄλης τῆς ἡμέρας, καὶ εἶχον πάθει πολλά. Φθάσαντες δ' εἰς Beaugency, οὔρον τὰ πυροβόλα ἡμῶν κλείοντα ἐντελῶς τὴν ὁδὸν, καὶ ἀλλήλως κωλυόμενοι, οὐδὲν αὐτοὶ οὐδὲν ἡμεῖς ἐδυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν.

Ἐπειδὴ ὅμως ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ διέξοδος, ἐστάθημεν ἡμεῖς, καὶ ἤρχισαν αὐτοὶ ἀνὰ εἰς νὰ διέρχωνται διὰ τῶν κανονίων, καὶ οὕτω μόλις περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐδυνήθημεν καὶ ἡμεῖς νὰ κινηθῶμεν, καὶ στραφέντες περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς μικρὸν καὶ μὴ πολὺ ἀπέχον γωρίον.

Οὐδὲν ἀπαυδεῖ τοσοῦτον, ὃσον τὸ νὰ μένῃ τις ἐπὶ ὕρας ὄλοκλήρους ἐπὶ τοῦ ἵππου γωρίς νὰ δύναται νὰ κινηθῇ. Τὰ νεῦρα ἡμῶν τότε κατήντων τοσοῦτον εὐχίσθητα, ὥστε καὶ ὁ ἐλάχιστος κρότος ἀπετέλει καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ ἐπὶ τοῦ νοὸς δυσάρεστον αἴσθησιν, καὶ πυρετὸς ἐπήρχετο, καὶ κατελάμβανε τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς, οἵτινες ἔκαιον. Ποσάκις εὑρέθημεν εἰς τὴν αἰσθητικὴν ταύτην καταστασιν, καὶ πόσον ὑπεφέραμεν! Ή μόνη θεραπεία συνίστατο εἰς καλὸν ὑπνον μιᾶς νυκτός.

Τὸ γωρίδιον εἰς δὲ κατελύσαμεν ἐκαλεῖτο Aunay· εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς πάντας ὄμοῦ ἐδόθη μεγάλη τις ἔρημος οἰκία εἰς αὐτὸν κειμένη. Ο οἰκο-

δεσπότης αὐτῆς εἶχε τὴν κακίαν καὶ τὴν ἀνοησίαν νὰ κλειδώσῃ τὴν θύραν, ὥστε ἡναγκάσθημεν διὰ τῆς βίας καὶ δι’ οὐκ ὀλίγων προσπαθειῶν ν’ ἀνοίξωμεν τὴν μεγάλην πύλην τῆς εἰσόδου. Ἀλλ’ ἡ θύρα τοῦ δωματίου ἦτον ἴσχυρὰ, καὶ ἀντέστη ἐπὶ πολὺ. Μέχρι τέλους ὅμως ἐνέδωκε καὶ ἐθραύσθη τὸ κάτω τέταρτον αὐτῆς, καὶ ἡναγκαζόμεθα ἡμεῖς ὡς σκώληκες νὰ εἰσέρπωμεν διὰ τῆς διπῆς ταύτης.

Εὔτυχῶς ὅμως εἰς τὸ δωμάτιον τοῦτο εἶχον ἐναποτεθῆ καὶ ἐφυλάττοντο τὰ στρώματα τῆς οἰκίας, ὥστε ὠφελήθημεν ἐξ αὐτῶν, εὔρομεν ἀνάπτωσιν ὑπὲρ τὴν συνήθη, καὶ ἐκοιμήθημεν δινειρευόμενοι τὰς καλὰς κλίνας καὶ τὸ ἐκλεκτὸν δεῖπνον δὲ θὰ εἴχομεν ἐὰν εἴχομεν μείνει ἐν Chateau la Mothe.

IIZ'.

Τὴν δ’ ἐπιοῦσαν ἐβαίνομεν βραδέως καὶ ἡσύχως, διερχόμενοι αὖθις διὰ τοῦ Beaugency, ὅπε αἱ φυης ῥαγδαῖος πυροβολισμὸς ἐξερράγη ἐμπρὸς ἡμῶν. Καὶ τοῦτο μὲν δὲν ἦτο τίποτε ξένον, ἀλλὰ τὸ πάσης ἡμέρας καὶ πάσης στιγμῆς ἄκουσμα. Ἀλλ’ ὅταν καὶ ἡ ἡμετέρα σάλπιγξ ἀνέκρουσε τὸ πολεμιστήριον, τότε ὅλα τὰ βλέμματα ἀντεφλέγθησαν, διότι ἤρχετο καὶ ἡ ἐδική μας σειρὰ νὰ κατέλθωμεν πάλιν εἰς τὸν χορόν. Ὁρέξαμεν δὲ εἰς ἀλλήλους τὰς χεῖρας, ὡς συνηθίζεται, ἵνα εὐχηθῶμεν κατευόδιον εἰς ὅντινα ἐξ ἡμῶν ἥθελεν ἀπέλθει διὰ τὴν μεγάλην ὁδοὶ πο-

